

altfaa, at lige overfor det Standpunkt, at Kommunalbestyrelsen kan gaa den Vej, den er gaaet, at understøtte Opførelsen af en Kirke, har Staten ikke nogen som helst Opfordring til at yde Bidrag her. Med Hensyn til Menigheden kan det forholde sig noget anderledes, naar man havde Oplysninger om, hvorledes denne Menigheds Formuesforhold ere. Nu er jeg tilbøjelig til at antage, at Østerbro Menighed for en stor Del er ret velhavende (Modsigelse). Der bo paa Østerbro mange Borgere, som høre til de Velhavende, men det havde i alt Jald været ønskeligt, om man vilde kille sig paa Menighedens Standpunkt og sige: Kom og hjælp os, Menigheden kan ikke udrede dette Beløb, kan ikke afbetale det i en Række af Aar paa Grund af sin Formuestilstand, og om man samtidigt havde forelagt os de Oplysninger, som Kommunalbestyrelsen selvfølgelig har, til Bedømmelse af Menighedens Formuesforhold. Det er ikke sket, vi staa her foreløbig i Blinde, men jeg vil dog sige, at selv om man ikke vil gaa ud fra den Betragtning, som jeg fremsatte forleden, om hele Kjøbenhavn, taget som Menighed, og at den personlig yder noget over 11,000 Kr. til Vedligeholdelsen af sine Kirker, er det dog en fuldstændig forsvindende Del mod det, Beboerne udenfor Kjøbenhavn yde dels til de rige Kirker i Roskilde dels herinde til Frue Kirke, og yder til lignende Niemede, og derfor man vilde paalægge Menighedsmedlemmerne i Kjøbenhavn blot en Brøkdel, blot nogle Procent af det Beløb, som Landboerne, Jordbrugerne, gennem Kirketienden maa udrede udenfor Kjøbenhavn, vilde man ikke blot faae denne Kirke, men mange andre Kirker opførte og vedligeholdt. Jeg maa derfor sige, at der heller ikke fra det Synspunkt foreligger Noget, som berettiger os til at gaa ind paa dette. Derimod skal jeg med Fornøielse indrømme, at som det er fremstillet i Anmærkningerne til Finantsloven klart og tiltalende, kunne vi være enige med den erede Minister i, at de private Kræfter, der have sat sig i Spidjen for at fremme dette Formaal, fortjene vor fulde Anerkjendelse. Den fylde ganske vist ikke i Pungen, men man kan tænke sig, at det er et saa besværligt Arbejde, en saadan Virksomhed, som de udførte i denne Del af Kjøbenhavn, at det vist ikke kunde falde Nogen ind Andet end at beundre den Udholdenhed, de have vist. Jeg tror imidlertid, at det er nødvendigt ved Bevillinger ikke at lade sig lede af en saadan umiddelbar Følelse af, hvad der kunde være rigtigt, men man maa, naar der skal finantsielt bevilges, sætte det fra hinanden, se, om der er finantsiel Grund til at bevilge, og det er der ikke. Kirken skal dog nok komme op alligevel, og Ungen blive overbeholdt; men derfor er det ikke værd at forsøge deres Statter omkring i Landet, som allerede ere bebyrdede nok ved Kirketienderne. Jeg har dermed i Grunden baade omtalt Nr. 35 og 36. Jeg skal

dog med Hensyn til Nr. 35 minde om, at til St. Paulskirken i Nyboder fik denne Menighed en meget betydelig Gave af Staten — efter min Mening en meget for betydelig Gave — man har nylig taget derne ved Marmor kirken 500,000 Kr. og man har i sin Tid givet Johannes kirken et rentefrit Laan. Man har altfaa ganske vist ikke vist sig uwillig. Der er en lille Hage der ved, som jeg er forpligtet til at omtale, og det er den, at det hedder i Beretningen, at vedkommende Komite har faaet Grunden af Kommunalbestyrelsen med Krigsministerens Samtykke. Krigsministeren har Brugret over dette Areal, men denne Brugret har han fundet, at han frivillig kunde afstaa uden at søge Bevillingsmagtens Samtykke til en saadan Indskrænkning af de Arealer, som Krigsministeren skulde have Brug for. Udvalgets flertal har paalagt mig at udtale mig i den Retning, at man ikke anser den erede Krigsminister berettiget til at gjøre Brug enten af sin Brugret eller sin Eiendomsret til Arealer i Kjøbenhavn, som er ham overladt paa den Maade, uden at Bevillingsmyndigheden har givet sit Samtykke dertil. — Jeg kommer nu til Præstegaarden i Sønderomme, hvor Udvalgets Stilling foruden af Ministeren delvis er angrebet af det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og af det erede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (S. Sjørgensen). Sønderomme ligger i Veile Amt i det sidstnævnte erede Medlems Valgkreds, og det ligger i Midtjylland, som det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds særlig generelt interesserer sig for. Jeg skal nu sige, at jeg har undret mig høilig over disse to erede Medlemmers betingede Modstand mod Udvalgets Stilling til dette Forslag. Jeg skal minde om, at det sidst her i Folkethinget fremkomne Forslag til Ordning af en Præstelønningslov, som vandt Folkethingets Billigelse, var undertegnet blandt Andet af det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, og deri hedder det, at „de faste Kapellaners skulde lønnes med 600 Rd., efter 5 Aars Forløb skulde de have 200 Rd. til og efter 5 Aars Forløb atter 200 Rd. indtil 1,000 Rd. og saa skulde de dernæst have en Jordlod med Have lig med en Skolemesters“; det vil altfaa sige, en Løn af 600 Rd. plus en Jordlod som den, Skolelærerne have. Den sidste kan i det Høieste, naar vi regne 5 pCt., anlæas til 125 Rd., altfaa skulde Begyndelseslønnen i det Hele være 725 Rd. Jeg tror ikke, at det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds eller noget andet Medlem af Præstelønningsudvalget vil kunne negte, at 725 Rd. var den Begyndelsesgagge, der var foreslaaet for en Kapellan. (Th. Nielsen: En fast Kapellan!) Ja, en fast Kapellan. Nu har man imidlertid ladet en fast Kapellan (Th. Nielsen: Det er en Præst) — nei, det er en fast Kapellan, en Hjelpepræst ved Siden af den anden Præst, det er et Tilleg for Menigheden i Sognet, det kan